

YTTRANDE

2020-06-01

Ärendenr:

NV-04253-20

Växjö tingsrätt, mark- och
miljödomstolen
mmd.vaxjo@dom.se

Yttrande i mål nr M 3664–19, angående överklagande av miljöprövningsdelegationens beslut om tillstånd enligt miljöbalken avseende fastigheten Hässleholm 87:10, Hässleholms kommun

Med anledning av domstolens kungörelse, aktilaga 17, anför Naturvårdsverket följande.

Naturvårdsverket har tagit del av aktilagorna 5, 6, 9, 12, 14 och 16.

Naturvårdsverket avgränsar sitt yttrande till att endast avse frågan om förbränningsanläggningen panna HR 140 utgör en samförbrännings- eller avfallsförbränningsanläggning.

Inställning och yrkanden

Naturvårdsverket motsätter sig ändring av miljöprövningsdelegationens beslut att klassa panna HR 140 som en avfallsförbränningsanläggning.

Grunder och utveckling av talan

Grunderna för Naturvårdsverkets inställning att förbränningsanläggningen, panna HR 140, utgör en avfallsförbränningsanläggning i enlighet med 6 § 4 förordningen (2013:253) om förbränning av avfall har redogjorts för i Naturvårdsverkets yttrande till miljöprövningsdelegationen den 21 februari 2019. Naturvårdsverket vidhåller det som har framförts i det yttrandet och vill därutöver tillägga följande.

Angående mark- och miljödomstolens dom i mål nr M 5066–16

Hässleholm Miljö AB (bolaget) har gjort gällande att Växjö tingsrätts, mark och miljödomstolen, dom den 13 februari 2017 i mål nr M 5066–16 gällande

tillsynsavgift för 2015 innebär att verksamheten ska klassas som en samförbränningsanläggning. Naturvårdsverket delar inte bolagets tolkning av domen utan instämmer i det som länsstyrelsen anför i yttrandet den 23 oktober 2019 (aktilaga 9). Domstolens bedömning i målet om klassning och tillsynsavgift utgår från bolagets tidigare tillstånd och saknar betydelse för frågan om hur förbränningsanläggningen ska klassas nu när bolaget har ansökt om nytt tillstånd.

Angående bolagets andrahandsyrkande

När det gäller bolagets andrahandsyrkande konstaterar Naturvårdsverket att Mark- och miljööverdomstolen har uttalat att en övergång mellan reglerna för samförbränningsanläggningar och reglerna för att förbränna rena bränslen inte kan följa av tillfälliga byten av bränslen (se Mark- och miljööverdomstolens dom den 18 april 2008 i mål nr M 10149–06). Vidare framgår av domen att Mark- och miljööverdomstolen bedömer att eftersom IED är ett minimidirektiv måste tillståndsmyndigheten ta ställning till om det finns skäl att föreskriva strängare krav, bland annat med utgångspunkt i BAT och vad den aktuella anläggningen kan klara vid förbränning av respektive bränsle, och att en övergång mellan olika bränslen därmed bör föregås av en prövning. Naturvårdsverket anser att detsamma bör gälla för en övergång mellan en samförbränningsanläggning till en avfallsförbränningsanläggning som omfattas av olika BAT-slutsatsdokument. Naturvårdsverket bedömer därför att det är tveksamt om det är möjligt att bifalla bolagets andrahandsyrkande.

Beslut om detta yttrande har fattats av enhetschef Karin Dunér.

Vid den slutliga handläggningen av ärendet har i övrigt deltagit miljöjurist Lina Tengvar samt tekniska handläggare Elin Sieurin, den sistnämnde föredragande.

För Naturvårdsverket

Karin Dunér

Elin Sieurin

Detta beslut har fattats digitalt och saknar därför nammunderskrifter.